

hvorledes der, naar Indløsningen ikke i rette Tid finder Sted, skal gaaes frem med Hensyn til Pantets Realisation o.a.m. Det forekommer nu Udvalgets Fleertal, at der efter den Erfaring, man har gjort her i Staden i de faa Aar, der ere foreløbne, siden Nagerlovgivningens Ophævelse har medført, at der ved Siden af det offentlige Institut, der tidligere, uden anden Concurrence end ialtsald af nogle enkelte Smuglaanere, besørge de Ublaane mod Smaapanter, har etableret sig henved 200 private Pantelaanere, hvis Virksomhed i mange Henseender er funden i høi Grad uheldig, er stor Opfordring til at forsøge, hvad der ved Midler, lignende dem, der i England ere anvendte, kunde være at udrette. Man har dog ikke villet foreslaae, ad Lovgivningens Veie at give bestemte Regler for Contracterne om de her omhandlede Pantelaan. Man har meent, at naar saadanne Regler skulle gives, bør der væsentlig tages Hensyn til, hvad der efter ethvert Steds Forhold til en given Tid kan ansees praktisk hensigtsmæssigt, og at der bør have en let Afgang til, naar Trang dertil viser sig, at faae dem forandrede og modificerede, og man skalde derfor foreslaae, at det overlades vedkommende Ministerium, (nærmest vel Justitsministeriet), hvor dertil findes Anledning, paa Politiets Forslag at udferdige Regulativer, hvori Forrifter gives om alle eller nogle af de Punkter, der ovenfor ere anførte som normerede i den engelske Lovgivning.

Et Mindretal (Tobiesen) har derimod ikke kunnet overbevise sig om, at man ved Indskrænkningen i Pantelaanernes Erhverv bør gaae saa vidt, at Indgreb gjøres i Contractsfriheden. Mindretallet formener nemlig, at det af Erfaringens Veie er godtgjort, at det Offentlige ved at fastsætte Bestemmelser for de Private i saadanne Forhold, hvor Talen er om Mit og Dit, i Reglen frembringer netop det Modsatte af, hvad der tilsigtedes, hvorpaa den ældre Nagerlovgivning, som ved Fleertallets Forslag paany kaldes tillive i det heromhandlede Forhold, turde afgive et talende Exempel. At man i England har truffet saadanne Bestemmelser som de i Fleertalsforslaget ommeldte, kan Mindretallet ikke ansee for

afgjørende, da den vedkommende Bestemmelse i den engelske Lovgivning skriver sig fra Georg den 3dies Tid, altsaa fra en Periode, hvor Contractsfriheden, — navnlig hvor Spørgsmaalet var om Pengelaan, — i de fleste Landes Lovgivelser var undertastet Indskrænkninger. Forudsat at lignende Bestemmelser, som de i § 4 indeholdte, ikke ved den senere engelske Lovgivning ere forandrede, er der ialtsald en Forskjel paa at bibeholde et ældre Lovbud ligeoverfor en Corporation — som ifølge den engelske Lovgivnings i den hderste Detail gaaende Bestemmelser er indskrænket paa alle tænkelige Maader —, og at indføre dem her i Landet, hvor Contractsfriheden iøvrigt nyder fuld og grundet Anerkjendelse.

Endnu har Udvalget, og det i dets Heelhed, troet, at der kunde være Anledning til at indføre i Loven enkelte almindelige Politibestemmelser, navnlig at det skal være Pantelaanerne forbudt at modtage Panter af Børn og af Verufede, og at deres Bøger og Beholdninger af Panter til enhver Tid uvægerligen skulle forevises Politiets Betjente, naar det af disse forlanges.

For det Tilfælde, at en Person, der har behørig Tilladelse til at drive Pantelaanervirksomheden, overtræder nogen af de Bestemmelser, der for dennes Udøvelse ere fastsatte, enten i Loven selv eller i de af Politiet i Medhold af denne givne Forrifter eller i de ovennævnte af Regjeringen udstedte Regulativer, har Udvalget fundet, at Loven udtrykkeligen burde foreskrive en Straf af en passende Bøde, foruden at efter § 1 Tilladelsen til at drive Virksomheden i Gjentagelsestilfælde kan fratages den Paagjældende, og hvad Straffeansvaret efter Loven i det Hele angaaer, har man derhos meent, at der kunde være Anledning til at tilføie en almindelig Bestemmelse om, at Ingen skal kunne frigjøre sig for saadant Ansvar ved istedetfor Pantecontracten at afflutte et Kjøb mod Tilbagekjøbsret eller nogen anden Retshandel, om hvilken Retten kan skjønne, at det kun er en Form, der er valgt, for derved at unddrage sig Lovens Forrifter.

Endnu maa Udvalget bemærke, at det ikke kan see rettere, end at det efter Forholdene i